

Hans-Peder Kromann

Wanted: Fagsproglig grundlagsdiskussion

I Hermes 3 (1989, 281-85) går H. H. Sorgenfrey og S. U. Kragh snare efter manden end efter bolden. Det ville også være i orden med mig, hvis de i det mindste havde forstået min tekst i dens hovedmening. Mit indlæg er primært et forskningspolitisk indlæg, hvor udtrykket "erhvervsprog" aflives som betegnelse for et efter ordets egentlige betydning forskningsrelevant genstandsområde og omtydes til at være proprium. Udtrykket "erhvervsproglig forskning" dækker således forskningsaktiviteter ved erhvervsproglige fakulteter og institutter. Disse institutioners forskning legitimerer jeg med fagsproglig forskning, som jeg iøvrigt i samme artikel (Hermes 1, 194-96) søgte at definere, men det har mine kritikere ikke læst. Med deres tekstimmanente kritiske læsning afslører de huller i deres viden om den almene lingvistik's mange forgreninger (system-, pragma-, socio-, osv.), men værre er det, at de citerer mig (s. 282 f.) for at mene, at fagsproglig forskning skulle "hænge sammen med at den samfundsfaglige viden skal fungere som en form for støtte til de sproglige analyser". Når nu de ikke orkede at læse hele mit indlæg, er det dog rimeligt at forvente at de havde læst 1 (skriver: én!) linie videre i mine få linier om realia (s. 190), og de ville så have fået et andet indtryk af min brug af ordet 'realia'. På samme måde overspringer de 7 linier i min tekst, så kan de nemlig også lige hænge "professoren" ud for ikke at kunne kende forskel på binære konstituentgrafer og mængdeboller. Der er mange andre småting, som kun går på manden.

Formentlig er Sorgenfrey og Kragh skuffede over, at mit forskningspolitiske indlæg ikke indlader sig på en diskussion af teorier for fagsprog. Disse skuffede forventninger til et forskningspolitisk indlæg er nok forklaringen på, at de ser sig nødsaget til at tillægge manden en teoretisk grundposition, de så kan skælde ud på. Men der er da en alvorlig sag, som de ønsker diskuteret.

Sorgenfrey og Kragh lægger op til en fagsproglig grundlagsdiskussion, formentlig fordi de i deres egne forskningsmiljøer savner en sådan. De peger da på tre væsentlige eksempler på fagsproglig forskning repræsenterende forskellige forskningsdiscipliner. Den korte fremstilling af de tre eksempler (s. 248) koger ganske vist af indestængte aggressioner mod

grammatik og lingvistik og af frustrationer over (egne?) erfaringer med lingvistiske teoridannelser, der måske er ufrugtbare i fagsprogsforskning. Men ud over at fremkomme med nogle selvfølgeligheder om at inddrage "kontekst" (dvs. ekstralingvistiske forhold), byder de ikke selv på mere konkrete henvisninger til teoridannelser end dem (og de mange flere), der findes i den store fagsprogsbibliografis kapitel 4, 5.1 - 5.2 og 7.1. De giver da heller ingen litteraturhenvisninger, hverken til dem på HHK, som måtte have publiceret resultaterne fra de omtalte (implicit: vellykkede) projekter, eller til de (fagsprogs)teoretikere som har fremsat brugbare teoridannelser for fagsprog. Så kunne man som læser af deres indlæg selv have undersøgt, hvad de tænker på med deres løst skitserede påstande.

Det ville være interessant, hvis forfatterne i en Hermes-artikel ville gå et par skridt videre, ikke blot med en diskussion af fagsproglige forskningsmiljøer (forskeruddannelse og -vejledning, tværfag- og tværsproglige samt tværinstitutionelle projekter, m.v.), som så åbenlyst engagerer dem, men også med en argumentation for, hvad de anser for gode teoridannelser med henblik på fagsprog. Den diskussion trænger vi til ved de erhvervsproglige institutioner, så hermed spiller jeg bolden videre til andre og selvfølgelig Sorgenfrey og Kragh, som bør roses for at ville vække den erhvervsproglige Tornerose.